

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਬਾ ਅਦਾਲਤ, ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਏ ਨੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 14 ਜਾਂ 1962 ਦੀ

22 ਸਤੰਬਰ, 1965

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸ. 3- ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ—ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ.

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਏ ਸੀਟੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਸੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਐਸ.ਏ.ਓ. 1959 ਦਾ ਨੰਬਰ 62 ਮਿਤੀ 5 ਸਤੰਬਰ, 1961।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ।

ਜੀ.ਪੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 5 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਰਾਮਾ ਨੰਦ, ਮਿੱਤਕ ਇਮਾਰਤ, ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦਾਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, 1948-49 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ 1952 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ

ਕਿਰਾਇਆ-ਨੇਟ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, (ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1949 ਦਾ 3) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ।) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ * ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ * 1955 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਹ 1956 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਈ.ਡੀ.ਸੀ. ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਛੱਤ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਛੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੀਕੇਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏ.ਬੀ.ਈ.ਐਫ. ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਰਕਬੇ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਏ.ਬੀ.ਈ.ਐਫ. ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜੂਨ, 1956 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਇਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ 29 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9186-LB (CH)-55/35123 ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, 1949 (1949 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3), ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸਾਲ 1956, 1957 ਅਤੇ 1958 ਦੌਰਾਨ ਬਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ, ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਏ.ਬੀ.ਈ.ਐਫ. ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜੂਨ, 1956 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ, ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਿਰਫ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਏ.ਬੀ.ਈ.ਐਫ. ਜੂਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1956, ਇਸਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਸਮੇਤ, ਪੂਰੀ ਤਬਾਹੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ

ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਯੂਨਿਟ ਜੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, 1956 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਭਾਵ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੁਝਾ ਅਸੰਗਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਐਕਟ ਨਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਏ.ਬੀ.ਈ.ਐਫ. ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੂਨ, 1956 ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਹ ਤਬਾਹ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਵਜੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਹ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1949 ਦਾ 3 ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੁੱਦਾ 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ- 'ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ 1956 ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ

ਐਕਟ?" , ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ 1 ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਅੰਕ 2 ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-- " ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਕ 3 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੀਵਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। , ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁੱਦੇ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ 4 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1 ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਪੂਨਮ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।